

Tack alla deltagare för Konferensen Framtiden!

Ge makten vidares slutkonferens **Framtiden** den 13 - 14 februari 2020, Viking Grace.
112 personer deltog.

Bildtolkning: En av deltagarna, en kvinna, pratar i mikrofonen och alla andra deltagare lyssnar intresserat.

Röster från konferensen

“ Jag tycker det var en bra konferens, det var inte sådär mycket information som gör en trött” Robert

“...det var också skönt på något sätt att alla kände igen varandra i varandra. Vi är många som upplevt problem och frågor samt drömmar kring exakt samma sak och det hade vi en gemenskap i...” Kerstin

“...Det finns så mycket kloka ord hos personer...” Thomas

Projektet Ge makten vidare är ett Arvsfondsprojekt som drivs av FUB Uppsala 2017 - 2020.

Konferensen Framtiden tog upp nio olika ämnen, som valts ut under tidigare konferenser. Varje ämne hade en egen arbetsgrupp med en samtalsledare, som förde anteckningar på stora blädderblock. Inspiratörer gick runt i grupperna och berättade och svarade på frågor. På eftermiddagen fick alla arbetsgrupper tala med en politiker eller sakkunnig tjänsteperson. Flera av de samtalen har vi ljudinspelning på.

Innehåll

Minnesanteckningar från varje arbetsgrupp

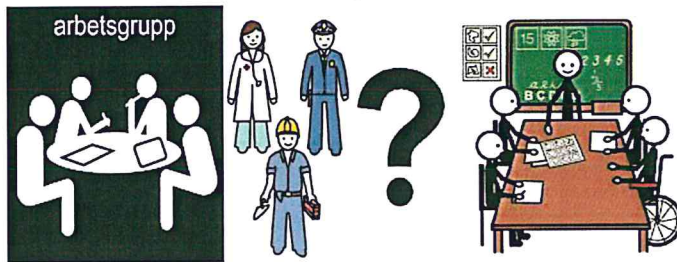
1. Arbetsmarknad/utbildning
2. Försäkringskassan
3. Habilitering
4. LSS: bemötande/personalkompetens
5. LSS: beslut om insats
6. LSS: boende/daglig verksamhet/fritid
7. LSS: synpunktshantering
8. Samarbeten
9. Vård

Läs mer

sidan 10	Att följa upp
sidan 12	Hur konferensen kom till
sidan 13	Eftertankar
sidan 15	Nästa konferens och kontakt Ge makten vidare

Arbetsmarknad/utbildning

11 deltagare
Samtalsledare: Lotte Sederholm

Vad pratade vi om?

Vi pratade om skillnaderna mellan ett jobb och en daglig verksamhet.

Det är svårt att få ett jobb.

Alla kan göra meningsfulla saker bara det finns rätt stöd och ett bra bemötande.

Utbildning är viktigt för att få ett jobb.

Det är svårt att hitta anpassade utbildningar. Var finns de?

Särskolan känns inte meningsfull för alla i gruppen.

Varför heter det särskola?

Inspiratörerna

Kerstin och Robert från Volymen på Max kom som inspiratörer och pratade om sina upplevelser i särskolan. De berättade om både bra och dåligt bemötande och annan brist på anpassning.

Vår fråga

Till politikern Bengt Eliasson (riksdagsledamot, L):

Hur tänker du/ni om att särskolan inte leder till jobb eller till utbildning för oss som vill plugga vidare?

Vad fick vi för motfrågor/svar?

Frågan var mycket bra och viktig.

I riksdagen utreder man det.

I utredningen tittar de bland annat på betygssystemet i särskolan.

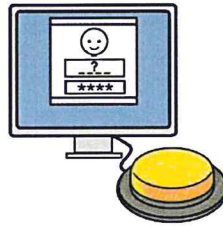
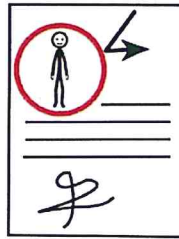
Utredningen ska bli färdig innan nästa val.

Bengt bjöd in oss till Riksdagen för att de vill lära sig mer om våra frågor.

Bengt lovade komma till vår nästa konferens.

Försäkringskassan

10 deltagare

Samtalsledare: Agneta Schelén

Vad pratade vi om?

Vi pratade om hur viktigt det är med ett respektfullt bemötande.

Många har stor oro för sin ekonomi.

Varför får så många med funktionsnedsättning avslag på aktivitetsersättning/sjukersättning?

Varför heter det sjukersättning? Vi är ju inte sjuka.

Inspiratör

Tess Wappsell kom som inspiratör och pratade om sin resa från daglig verksamhet till anställning, och om bemötande och ekonomi.

Våra frågor

till Daniella Håkansson och Sanna Bergman (två tjänstepersoner på Försäkringskassan):

1. Hur jobbar ni för att bemöta alla sorters människor på ett respektfullt sätt?
2. Hur ska ni förbättra er otydliga hemsida till exempel om blanketter och information om förmånskort?

Vad fick vi för motfrågor/svar?

Daniella och Sanna svarade att de tyckte frågorna var mycket bra och intressanta.

Vi pratade med dem i telefon.

De säger att det inte är deras ansvar att göra hemsidan tydligare, men att de håller med om att den borde förändras.

De måste följa lagen vad som är bestämt.

De säger att det är bra att det kommer synpunkter direkt från deltagarna.

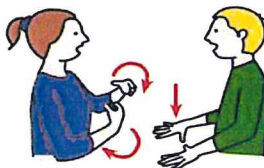
De har inte tid att träffa så många, men att det går att få en tid för ett personligt möte om man planerar.

Deltagarna i gruppen berättar att de inte får tydliga svar på varför de inte får ansökan beviljad.

Daniella och Sanna vill att Försäkringskassan ska bli bättre på att ge tydliga svar.

Habiliteringen

11 deltagare
Samtalsledare: Birgitta Anér

Vad pratade vi om?

Vi pratade om att vi vill ha råd och stöd, inte vård.

Samtalsgrupp för tjejer har dragits in. Det behövs fler grupper!

Väntetiderna är långa för att få tid hos kurator eller psykolog.

Finns det en kurskatalog? Det behövs någon som kan informerar mig om vad som passar just mig - har svårt att hitta informationen själv på nätet.

Jag blir inte inbjuden till aktiviteter längre - varför?

Gymmet på hab behöver moderniseras. Synd att inte alla som vill kan träna. Alla klarar inte allmänna träningslokaler. Bra med träningscoacher!

Behövs bättre samarbete mellan föreningsliv, intresseorganisationer, kommun och habilitering.

Inspiratörerna

JanEs boende kom som inspiratörer och pratade om hur de arbetar med hälsa och träning tillsammans.

Våra frågor

Till Karin Borgström (verksamhetsområdeschef VO Funktionshinder, Nära Vård och hälsa på Habiliteringen i Uppsala).

1. Det är svårt att få kontakt med habiliteringen. Hur kan det bli bättre?
2. Hur kan man få använda habiliteringens lokaler och resurser?

Vad fick vi för motfrågor/svar?

Vi talade med Karin via länk.

Kurskatalog i PDF - arbete har inletts

Uppföljning av stödinsats är viktigt.

Hjälpmiddelsfrågor är knepiga. Ibland är det kommunen som ansvarar, ibland regionen.

När habiliteringen har jobbat med hjälpmedelsfrågorna kommer de att meddela det.

Det är inte OK att få vänta i 3 veckor på kontakt.

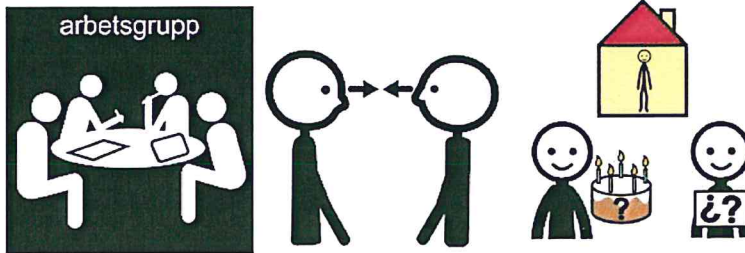
Hur man kan ta kontakt sker på lite olika sätt på olika enheter.

Karin vet inte hur vanligt FAR (fysisk aktivitet på recept) är.

Habilitering och HSO kan diskutera hur man bättre kan använda gymmet på habiliteringen.

LSS: Bemötande/personalkompetens

15 deltagare
Samtalsledare: Elin Sjöman

Vad pratade vi om?

Vi pratade om vad som behövs för att bli vuxen, till exempel att kunna resa själv, åka till jobbet, bestämma när jag vill handla och vad jag vill göra på fritiden.

Vi vill att personal måste kunna lyssna och lära sig förstå var och en.

Det är svårt att säga stopp när andra inte lyssnar.

Det är jobbigt när personalen pratar om mig.

Det är inte alltid lätt att prata med personal om det som är svårt.

Ibland vill jag göra mer själv - ibland vill jag ha mer stöd. Det ska få vara olika.

Vilka krav finns på personal på boendet?

Inspiratör

Thomas Kjellberg kom som inspiratör och pratade om sin uppväxt, om självbestämmande och om bemötande.

Vår fråga

Till politikern Bengt Eliasson (liberal riksdagsledamot):

1. Vi tycker att personalen ska lyssna och förstå oss och våra behov och rättigheter, hur kan utbildningskraven på personalen ändras så att det blir så?

Vad fick vi för motfrågor/svar?

Frågan var mycket bra och viktig.

I riksdagen utreder man det.

I utredningen tittar de bland annat på betygssystemet i särskolan.

En utredning tittar på vad man minst kan kräva för utbildning av personal.

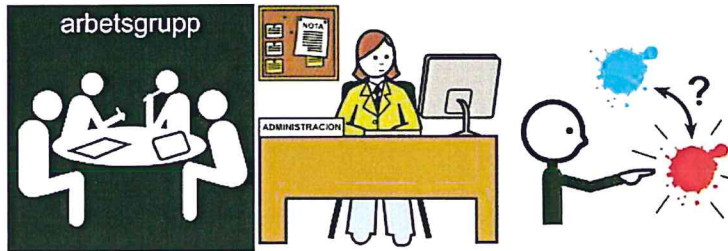
Utredningen ska bli färdig innan nästa val.

Bengt bjöd in oss till Riksdagen för att de vill lära sig mer om våra frågor.

Bengt lovade komma till vår nästa konferens.

LSS: Beslut om insats

15 deltagare

Samtalsledare: Sara Hallström

Vad pratade vi om?

Vi hade många frågor kring olika beslut.

Det är svårt att förstå beslut.

Kan man få tillfällig ledsagare om man har personlig assistent?

Varför får man inte ha kontaktperson och ledsagare på gruppboende?

Man ska vända sig till chefen om personalen gör fel.

Inspiratörerna

Tess Wappsell kom som inspiratör och pratade om sin resa från daglig verksamhet till anställning, och om bemötande.

Vår fråga

Till politikern Eva Christiernin (ordförande i socialnämnden i Uppsala tidigare ordförande i omsorgsnämnden, S):

1. Om man har ledsagare eller kontaktperson när man flyttar till boende - varför kan man inte ha det på prövning om man fortfarande behöver det. Och få det omprövat efter t.ex. 1 år. För att se om behovet fortfarande finns?

Vad fick vi för motfrågor/svar?

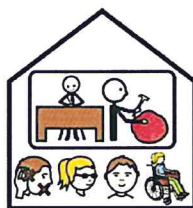
För få kontaktpersoner. Tierp har infört aktivitetspool med polare.

Boenden kan använda en polare om personalen inte räcker till.

Förslag: LSS-råd och eller chefer på omsorgsförvaltningen gör studiebesök i Tierp.

LSS: Boende/daglig verksamhet/fritid

11 deltagare
Samtalsledare: Marcus Nilsson

Vad pratade vi om?

Personalen bestämmer åt en.

Vi vill bestämma mer över arbetsuppgifter och boende.

Viktigt med god arbetsmiljö, för att få en god arbetsmiljö behövs delaktighet.

Det är problem när man inte vet vilka rättigheter man har.

Det är viktigt med fritid och att man har vänner!

Vilka rättigheter och skyldigheter har man gentemot sina medboende?

Vem bestämmer över mig på daglig verksamhet?

Vem arbetar för att alla ska få habiliteringsersättning?

Pratar lokalpolitiker och riksdagspolitiker med varandra?

Inspiratörer

Volymen på max kom och berättade om deras projekt.

Thomas Kjellberg kom också som inspiratör, och diskuterade mycket med gruppen kring delaktighet och inflytande.

Vår fråga

till politikern Eva Christiernin (ordförande i socialnämnden i Uppsala tidigare ordförande i omsorgsnämnden, S):

1. Varför går man efter tidigare domar och inte personens faktiska behov vid avslag av kontaktperson?

Vad fick vi för motfrågor/svar?

Handläggare använder domar för att de är osäkra. Vi behöver ändra på lagen. Kommentar från gruppen. LSS säger att den enskildes behov gäller – inte någon annans?

På fråga om varför pengarna inte räckte till sa Eva att kommunens pengar måste räcka till så mycket. Eva berättade att för 4-5 år sedan tittade de på SoL-beslut och ändrade till LSS när de var fel. Då fick Uppsala mer pengar från andra kommuner.

Eva föreslog att vi ska be att få träffa chefen för boendet för att berätta vilka aktiviteter man får och inte får göra.

Ingen kände till att man hade rätt till en veckas semester med boendepersonal.

LSS: Synpunktshantering

SOLICITUD	
APELLIDOS	<input type="text"/>
NOMBRE	<input type="text"/>
DIRECCIÓN	<input type="text"/>
TELÉFONO	<input type="text"/>
POBLACIÓN	<input type="text"/>
MOTIVO	<input type="text"/>
Fecha y firma	

14 deltagare

Samtalsledare: Magnus Lindén

Vad pratade vi om?

Vi pratade om vad man då något går fel?

Det kan handla om fel stöd, dåligt bemötande, avslag.

Att klaga hjälper inte, det känns oftast hopplöst.

Man är rädd för att klaga - någon kan bli arg.

När vi klagar - hur vet vi vad som händer sedan?

Blanketterna ser olika ut och ska vara lättlästa.

Blanketterna är också svåra att hitta.

Funktionsnedsättningen kan göra att det blir svårt att klaga.

Inspiratör

Helena Komorowska, brukarrevisor, kom som inspiratör och pratade om hur en brukarrevision går till och vad som händer när en revision har gjorts.

Vår fråga

till politikern Helena Hedman-Skoglund (kommunalråd i Uppsala, L):

1. Vi kan inte hitta i djungeln av platser att klaga på. Hur kan ni lösa det?
2. Vem kan hjälpa mig att klaga på min hjälpare?

Vad fick vi för motfrågor/svar?

När man har många kontakter med Försäkringskassan och andra sa Helena att man kan ta upp att vi vill ha rätt att klaga med riksdagen.

Det finns ett uppdrag i Uppsala kommun att man ska få mer stöd i myndighetskontakter.

Helena lovade att ta upp det i det uppdraget.

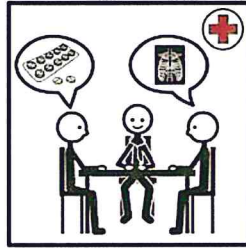
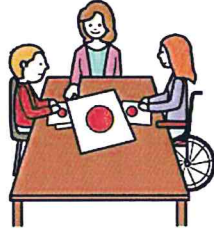
Helena tog med sig frågan om bättre blankett, att få den uppläst och lättläst. Att man vill kunna prata in ljudfil.

Hon tog också med sig frågan om vad man gör om jag vill klaga på mitt stöd akut?

Helena föreslog att vi kan lämna blanketten på Stationsgatan 12, som är ett kontaktcenter.

Samarbeten

Deltagare:11

Samtalsledare: Julia Jennstål

Vad pratade vi om?

Utveckling, lära sig nya saker, stöd på rätt sätt.

Vi pratade inte så mycket om samarbeten.

Samarbeten behövs för att varje person ska kunna ha möjlighet att utvecklas.

Vi pratade om att man kunde förlora vissa insatser och stöd om man utvecklas och lär sig nya saker.

Varför får jag inte ha kontaktperson/ledsagare när jag flyttat hemifrån?

Inspiratör

Thomas Kjellberg kom som inspiratör, och berättade om sitt arbete med sin individuella plan enligt LSS.

Vår fråga

till politikern Helena Hedman-Skoglund (kommunalråd i Uppsala, L):

1. Varför sparas det mycket pengar inom LSS?

Vad fick vi för motfrågor/svar?

Helena berättade att Uppsala sparar lite här och där. När Försäkringskassan sparar måste kommunen betala i stället.

Kommentar: att spara på oss får ekonomiska konsekvenser för andra. Helena sa att det är en svår balansgång att fördela pengar. Hon ska prata med Angelique, som är ordförande i omsorgsnämnden. Allt som vi pratat om kostar mer pengar.

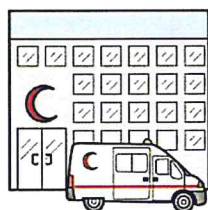
Helena gav inga svar när vi frågade om kontaktperson/ledsagare.

Helena höll med om problemen med färdtjänst/sjukresor.

Helena sa att personalschemat borde kunna planeras bättre när det gällde problemet med personalbyten under FUB-danser.

Vård

10 deltagareoner

Samtalsledare: Anneli Gustafsson

Vad pratade vi om?

Brist på kunskap i vården kring bemötande. Patienter och assistenter blir inte lyssnade på.

Det är svårt att förstå vad som är habilitering och vad som är vård.

Vad är patientnämnden? Vilka rättigheter har vi inom vården.

Kostnader är olika beroende på om man har godman eller inte.

Inspiratörerna

Jan Es boende kom som inspiratörer och pratade om hur de arbetat med kost och hälsa.

Våra frågor

till politikern Malena Ranch (regionalråd Uppsala län, MP)

1. Vad vill du göra åt att vår psykiska ohälsa inte tas inte på allvar?
2. Kan du hjälpa oss att få en kurs i att rädda liv? (Hjärtstartare, hjärt- och lungräddning)

Vad fick vi för motfrågor/svar?

Vi fick ingen kontakt med Malena. Gruppen fick träffa Malena den 9 mars i stället.

Malenas motfrågor.

1. Har ni några förslag på hur vi ska jobba med psykisk ohälsa hos er? Behöver man utbilda personalen?
2. Hur ska vi göra för att fler ska kunna träna/röra sig och må bättre?

Malena fick veta att vi vill ha ett bättre bemötande, vill bli lyssnade på och att vården ska ha bättre kunskap om oss. Vi kan hjälpa till – vi är experter.

Malena säger att bemötandet är det alla klagar mest på och att man arbetar med det. Hon frågar habiliteringen hur de arbetar med att ta hjälp av oss och hur de tar in våra synpunkter.

Vi berättade att det är svårt för oss att skilja på habilitering och vård. Några skulle vilja komma in i vården via en känd kontaktperson på habiliteringen. På vårdcentraler kan de inte något om oss och det blir rörigt. Det ska finnas bättre information för oss.

Malena ska fråga habiliteringen hur de ser på det och hur de arbetar med information till oss.

Vi vill lära oss hjärt- och lungräddning

Malena säger att det är viktigt. DV Ord och bild kan kanske berätta mer om att de kan lära oss det.

Röda korset ger bra kurser.

Att följa upp

Här följer en sammanfattning över vad som kom fram vid samtalet i grupperna med de politiker och tjänstepersoner som var med på konferensen. Dessutom beskrivs vad som redan görs av FUB i Uppsala och/eller nationellt.

Grupp

1. Arbetsmarknad/utbildning

Utbildning: En utredning pågår där man tittar på kraven i särskolan.

Ett namnbyte på särskolan är föreslagen i riksdagen. FUB på riksnivå följer detta.

Arbete: I Uppsala pågår en diskussion om HSO ska ta upp frågan i det kommunala handikapprådet.

Att göra: Bengt Eliasson bjöd in oss till Riksdagen för att de vill lära sig mer om våra frågor. Vi tar upp frågorna där och när Bengt kommer på vår nästa konferens, som han lovat.

2. Försäkringskassan

I Uppsala har en DMO-slinga genomförts med Försäkringskassan.

Den följs upp med jämna mellanrum. Där kan vi ta in dessa och andra frågor.

3. Habiliteringen

Funktionsrätt Uppsala län har samverkan med habiliteringen.

Där följer vi upp dessa frågor. Det finns en LSS-inflytandegrupp i Uppsala, som också kan ta upp frågorna.

4. LSS: Bemötande personalkompetens

Det finns en utredning som arbetar med utbildning av undersköterskor, som vi inte tycker är bra. FUB på riksnivå arbetar för att en lämplig utbildning ska finnas för vår personal. Vi tar upp frågan när vi blir bjudna till riksdagen. I Uppsala arbetar en grupp med att vi ska få vara med och utbilda personal. Det gäller både personal i LSS-verksamheter och de som arbetar med att bestämma vilka insatser vi ska få.

Att göra: Vi kan ta upp frågorna igen när vi kommer till Riksdagen och med Bengt på vår nästa konferens.

Att följa upp

5. LSS: Beslut om insatser

Vi har i Uppsala haft en DMO-slinga med LSS-handläggare, som vi följer upp med jämna mellanrum. I Uppsala arbetar Barbro Lewin med att titta på alla avslag som hon får in för att ge stöd till personer, som fått avslag.

Att göra: Vi tar upp frågorna med DMO-gruppen.

6. LSS: boende/dv/fritid

I Uppsala arbetar vi med brukarrevision för att se hur bra olika boenden och DV är. Resultaten tas upp med tjänstepersoner, i LSS-råd och omsorgsnämnd.

Att göra: Vi föreslår LSS-råd och/eller tjänstepersoner att de gör ett studiebesök till Tierp ang. Poolare.

7. LSS: synpunktshanteringen

Vi arbetar tillsammans med Uppsala kommun med att förbättra synpunktshanteringen på kommunen. Vi arbetar också med att öka kunskapen hos de som berörs, om vilka rättigheter de har, så att de kan klaga. Det gör vi i flera studiecirklar tillsammans med några studieförbund.

Att göra: Vi tar upp problemen i LSS-rådet.

8. Samarbeten

Att samarbeta är viktigt

Samarbete olika föreningar: Vi samarbetar främst med autism- och aspergerföreningen, men även med Kulturparken och Fyrsgården.

Samarbete med olika myndigheter: Vi samarbetar med flera förvaltningar och nämnder i Uppsala kommun och med habiliteringen.

Vi arbetar med att öka användningen av individuell plan enligt LSS, som är en form av samverkan runt personen som har LSS- och andra insatser.

9. Vård

LSS- inflytandegrupp kan föra våra frågor vidare till Region Uppsala.

Vi försöker få in vårdfrågor genom våra möten med habiliteringen.

Att göra: Be DV Ord och bild informera bättre om att de utbildar i Hjärt och lungräddning. Malena ställer våra frågor till habiliteringen. Vi får följa upp det.

Under nästa Storkonferens den 29 oktober på Uppsala Slott kan dialogen fortsätta om konferensgruppen vill det. Alla är välkomna att skicka förslag på innehåll till den till konferensgruppen via Lotte lotte.sederholm@ uppsala.fub.se

Hur konferensen kom till

Vad

Redan under föregående års Storkonferens togs frågor upp om vad deltagarna ville ha med på projektets Slutkonferens. Därav de nio arbetsgrupperna.

Var och när och med vilka

Under hösten tog vi upp frågan var, när och hur med olika grupper. Det fanns en grupp för planering av Slutkonferensen men frågorna togs även upp i vår studiecirkel om Demokrati och i mindre grupper eftersom flera inte lätt kunde samlas.

Utifrån de frågestunderna beslutades tidigt i höstas om var och när. Skälet till det var att man måste boka en lokal tidigt. Utifrån den budget vi hade bestämdes även hur många som pengarna räckte till. Det skulle vara målgruppens konferens, med dem och inte bara för dem.

Hur

Eftersom grupperna ville prata med politiker och tjänstepersoner, så måste de bokas in tidigt. Grupperna beslutade om vilka de ville ha med. Många tillfrågades och till slut blev det de som angavs i programmet. Tyvärr tappade vi bort en kommunalpolitiker i Uppsala på vägen, men annars var alla med. De fick ett mycket preliminärt schema innan jul, där det viktigaste var den tid de skulle delta och på vilket sätt.

Nu följde en tid av prat om innehållet under dagen med de olika grupperna. Under en heldag på Tallkrogen i januari, beslutades slutligen hur programmet skulle se ut och hur det skulle genomföras och med vilket stöd.

Gruppen ansåg att det var viktigt att tiden för prat inte var för lång
att man fick ta paus
att alla fick veta vad som skulle hända under dagen
att man använde prat och pausflaggor
att man inte låter några bara stå och prata
att det blir roliga moment också
Att det skulle finnas trygghetsvärdar

Metoden att arbeta fram konferensen liknar en pågående slinga, inspirerat av Delaktighetsmodellen.

Om ni vill veta mer om den kan Lotte Sederholm ge er mer information.

Ge makten vidare arbetar också med en brukarrevision enligt LSS, som utvecklats från Göteborgsmodellen.

Om ni vill veta mer om den kan Lotte Sederholm ge er mer information, se kontaktuppgifter längst bak.

Eftertankar

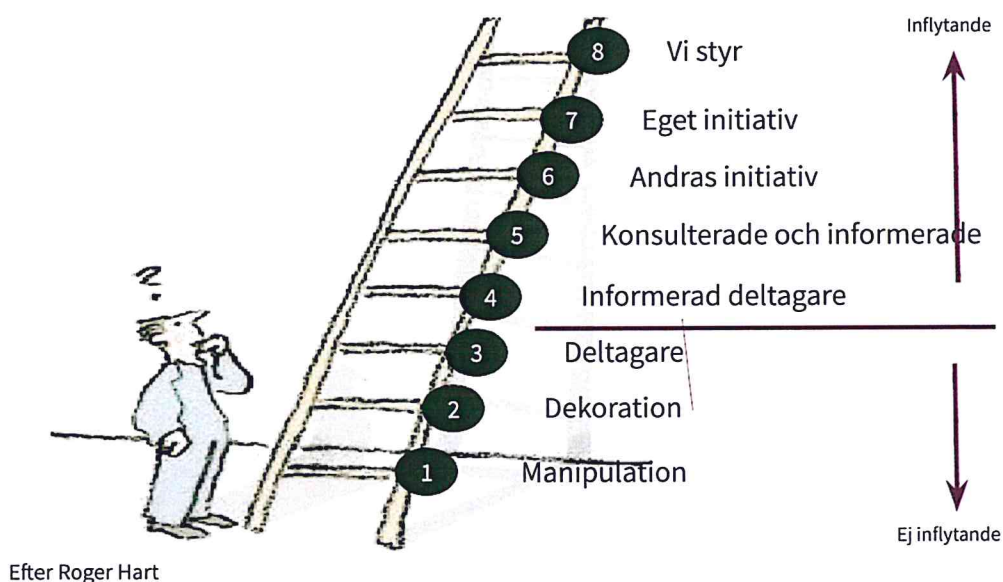
En slutkonferens för ett projekt brukar vanligen betyda att resultat och metoder presenteras i form av föreläsningar, metaböcker, bildspel och workshops. Information ges muntligt och skriftligt.

Vi valde som vanligt att utgå från vad målgruppen ville. De ville vara aktiva deltagare. I vår Slutkonferens praktiserades därför några av de metoder och förhållningssätt vi har använt under vår projekttid. Som vi av erfarenhet sett ger ökat inflytande och delaktighet.

Slutkonferensen skulle vara på så jämlika villkor, som bara var möjligt, utifrån deltagarnas förmågor. För att öka den möjligheten bjöds även personal och andra företrädare med på konferensen, som stöd till de deltagare, som hade lite svårare att kommunicera.

Vi ville komma så högt som möjligt på delaktighetstrappan, se bild. Vi ville undvika att presentera färdiga lösningar och istället låta deltagarna arbeta fram frågor utifrån en frågeställning, som de själva valt när de anmälde sig.

Innehåll och genomförandet var på initiativ från målgruppen. Tillvägagångssättet beskrivs mer på sidan 12.

Talstöd till bild: En man undrar hur mycket han är delaktig. Han ser en trappa där de lägsta trappsteget betyder att han är manipulerad (lurad) att vara med. Det översta betyder att det är han själv som bestämt allt. På trappstegen däremellan är han nerifrån och upp: dekoration, deltagare, informerad deltagare, tillfrågad och informerad, med på andras initiativ eller på eget initiativ.

Eftertankar

Hur blev det?

Det var 120 personer anmälda från början, men sjukdom och annat gjorde att åtta personer inte kunde följa med. Att deltagare från olika delar av Sverige kom var spännande och stimulerande för alla parter. Det är viktigt att kunna dela erfarenheter och känna gemenskap. Vi i konferensgruppen är mycket nöjda med graden av delaktighet och att det mesta praktiska fungerade med få missöden, som kunde lösas på plats.

Enligt vår digitala enkät på en I-pad, där 76 svarade, var de flesta antingen mycket nöjda (83%) eller nöjda (11%), med konferensen.

De flesta grupperna höll sig till ämnet.

Att föreläsare/inspiratörer flyttade sig mellan grupperna och mera förde en diskussion upplevdes för det mesta som positivt.

Vad kunde ha gjorts bättre?

Resan började lite för tidigt för många.

Kommunikationen med politiker/tjänstepersoner fungerade så där.

Konferenslokalerna på båten fungerade bra, utom den stora, där det ibland blev svårt att höra.

Schemat med pictogram tyckte några var bra, medan några inte kunde läsa det alls.

Vi tar gärna emot era reflektioner och synpunkter inför vår nästa konferens.

Hör av er till Lotte Sederholm lotte.sederholm@uppsala.fub.se

Bildtolkning bild 1 deltagare med pratflaggor; bild 2 deltagare vid demonstration i Uppsala

Nästa konferens och kontakt Ge makten vidare

På vår slutkonferens bestämdes vi tillsammans, att hålla nästa konferens redan i höst, 2020 i Uppsala. Då är det FUB Uppsala som håller i konferensen.

Storkonferensen

Uppsala Slott, Rikssalen
torsdag 29 oktober 2020

Programmet förbereds nu.
För intresseanmälan, förslag och frågor
hör av er till Lotte Sederholm
lotte.sederholm@uppsala.fub.se

Projektet Ge makten vidare kommer att, med medel från Arvsfonden och i nära samverkan med Uppsala kommun under ett år - 2020 - 2021 att överföra
Arbetet i våra arbetsgrupper till brukarråd i DVs regi
Brukarrevision inom LSS till kommunal förvaltning
Strukturerade samtal enligt delaktighetsmodellen till LSS-utförare
samt att bygga upp en sambandscentralfunktion (SAM) för FUBs målgrupp

Hör gärna av er om ni vill veta mer.
Lotte Sederholm
lotte.sederholm@uppsala.fub.se

